

Love, ogsaa komme til at gjælde for det forelaaede Lidsrum, det Lidsrum, der her er Tale om, nemlig fra 1ste April 1880. Der er fremkommet i dobbelt Henseende ikke blot, naar man tager Regjerings Lovforslag, men ogsaa naar man tager det af Folkethinget ifjor vedtagne Lovforslag, en ikke ringe Forskjel mellem Regjerings Tillægsforslag og Lønningslovene, naar man med Hensyn til de sidste lægger de Grundsaetninger til Grund, som ere blevne fulgte ved den ene Lønningslov, der er bleven tilendebragt, nemlig Lønningsloven for Tolboesfenets Vedkommende. De smaa Embedsmænd, Embedsmændene indtil 2,500 Kroners Indtægt, falde, som oftere er blevet bemærket, i Virkeligheden i 2 Klasser. Til den ene Klasse høre de unge Mænd, som lige indtræde paa Embedsbanen. Disse have, hvad der jo selvfølgelig maa erkjendes fra alle Sider, ikke noget Krav paa Lønningsstillæg eller Lønningsforhøjelse, som svarer til det Krav, som ældre Embedsmænd i smaa Stillinger have. Dette Moment kan der tages Hensyn til og vil der selvfølgelig blive taget Hensyn til ved Lønningslovene, men det er der ikke taget Hensyn til og kan der ikke godt tages Hensyn til ved Lønningsstillægsloven. I Betragtning af, hvad jeg her har tilladt mig at udtale, vil jeg anbefale, at man med Hensyn til Lønningsstillægsloven gaar den Vej, at man henviser Lønningsstillægsloven til Lønningsudvalget eller, hvad der jo nu maa være den formelle Fremgangsmaade, eftersom vi ikke have faaet Lønningsloven til Behandling og altsaa ikke have nedsat noget Lønningsudvalg endnu, at vi nedsaette Lønningsudvalget om Lønningsstillægsloven, og jeg vil da ønske, at dette Lønningsudvalg vil lade Lønningsstillægsloven hvide indtil henimod Slutningen af indeværende Finantsaar og da ændre den saaledes, at den kommer til for det første at bestemme, at de Embedsgrene, som have faaet deres Lønninger fastsatte ved Lønningsloven i forrige og indeværende Samling, erholde fra 1ste April 1880 til 1ste April 1881 et Lønningsstillæg, som svarer til den Forhøjelse, der tilkommer dem ifølge disse Lønningslove, og forsaavidt der saa vil være enkelte Lønningslove, som ikke ere færdige eller ikke kunne ventes at ville blive færdige, hvilket jo da navnlig vil gjælde om de Lønningslove, som vi endnu ikke have set paa, som først ere blevne forelagte i indeværende Samling, maatte der for deres Vedkommende træffes en almindeligere Bestemmelse, som da maasse ikke behøvede at have fuldkommen den almindelige Karakter, som den her foreliggende Lønningsstillægslov har. Man kunde maasse, siger jeg, tage noget Hensyn til Bestaffenheden af de paagjældende Embedsgrene. Dette sidste Punkt skal jeg imidlertid ikke udtale mig nærmere om, men jeg vil blot ganske i Almindelighed sige, at der maatte da tilføies i Lønningsstillægsloven en almindelig Bestemmelse angaaende de Embeder, for hvilke

der ikke er og ikke kan ventes at blive i Finantsaarets Løb fastsat en Lønningsrevision, eller for hvilke Revisionen ikke bliver fuldenbt i indeværende Samling. Jeg tillader mig at henville, navnlig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, de Betragninger, jeg her har tilladt mig at fremsætte. Jeg vil gjentage, hvad jeg begyndte med at sige, at der i hele mit Standpunkt, som han jo ogsaa vil se, ikke ligger nogen Indsigelse imod det Grundstandpunkt, som han stod paa i Slutningen af forrige Samling, og som Folkethinget sluttede sig til ved Afstemningen. Jeg stiller mig, som sagt, paa dette Grundstandpunkt, men kunde dog ønske, at man ikke ved nu at vedtage Lønningsstillægsloven i den Skikkelse, hvori den blev vedtagen i forrige Samling, hævmer Lønningsudvalget i dets Arbejde, hvilket vil være den uundgaelige Følge, hvis man følger den Vej, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har anvist. Det dreier sig, som sagt, ikke nu for Embedsmændene om at vente en saa lang Tid, som der var Tale om i forrige Samling; det vil kun dreie sig for dem om at vente i et Par Maaneder, og jeg vil for mit Vedkommende, hvis jeg kommer ind i Lønningsudvalget, betragte det som en Pligt i Genhold til, hvad jeg har sagt, at arbejde paa, at Lønningsstillægsloven kan blive fremmet saa betids, at der fra dette Things Side ikke bliver Noget til Hinder for, at den kan udkomme inden Finantsaarets Slutning, støttet paa saadanne Grundsaetninger, som jeg her har udtalt, altsaa principielt i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Standpunkt i forrige Samling.

Wiinther: Saavidt jeg har kunnet opfatte den sidste ærede Ræler, forekommer det mig ikke, at han har talt for nogen meget hurtig Behandling af denne Sag. Da vi sidst havde denne Sag for her i Thinget, var det paa et meget sent Tidspunkt i Sessjonen, og Landsthinget havde ikke saa megen Sympathi for Sagen, at det dengang vilde foreslaa Jællensudvalg. Jeg foreslog det her, forbi det forekom mig, at der blandt de Vedkommende er en stor Mængde, som der kunde være særlig Anledning til at komme tilhjælp under de daværende Forhold; men var dette Tilfældet dengang, forekommer det mig endnu mere at være Tilfældet nu. For det første have disse Folk ventet at faae et Tilskud til deres Lønning, og de have altsaa i lang Tid ventet forgjæves, men dernæst er siden den Tid Priserne stegne ikke ubetydeligt saaledes, at de Omstændigheder, der kunde tale for overhovedet at give flige Tillæg, maa gjælde endnu mere nu end tidligere. Jeg for mit Vedkommende vilde derfor ønske, at denne Sag maatte nyde en hurtig Fremme; om det nu skal ske paa den Maade, at den henvises til et Lønningsudvalg eller til Finantsudvalget, skal jeg ikke inklade mig paa, og det foreligger jo ikke i